

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 45. Epistola S. Hieronymi adversus Joannem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. XLV.

Sæculum IV.
A. C. 393.*Epistola S. Hieronymi adversus
Joannem.*

Sanctus Epiphanius hanc Epistolam ab uno Clericorum suorum ad Joannem Jerosolymitanum perferri jussit, & instabat, ut cito responderet; interim Epistolæ exempla per Palæstinam dispersa, Eusebius Cremonensis, in Monasterio S. Hieronymi degens, cum hanc Epistolam ab omnibus laudari audiret, eum rogavit, ut in latinum verteret, non enim Græcæ linguæ gnarus erat; S. Hieronymus, ei satisfactorius, Notarium accersivit, & prompte verbis latinis Epistolam græcam dictavit, rogavitque Eusebium, ut eam apud se retineret, ne in plures emanaret; nihilominus paulo post vulgata est, nam S. Epiphanius Epistola non nisi in hac S. Hieronymi translatione superest. Huic non respondit Joannes Jerosolymitanus, sed *Hier. ep. 101. de optigen. interp. Id. ep. 61.* scripsit Apologiam, ad Theophilum Alexandrinum directam, quæ re ipsa erat Epistola circularis ad omnes Episcopos; hanc misit in Occidentem, & in plures alias Provincias. Hujus exempla Romæ in plurimorum manus devenerunt, sicut etiam Epistolæ S. Epiphanius; hinc Pamphilius permotus, ut ad S. Hieronymum scriberet, rogans eum, ut statum quæstionis explicaret, & veritatem omnibus nota-

Seculum IV. tam faceret. Fecit S. Hieronymus, quod
 A. C. 393. rogabatur, & scripsit ad Pammachium
 amplam Epistolam anno 393. quod ex
 commemoratione Eclipsis solaris appe-
 ret. Tribus jam annis tenebat conter-
 tio, ex illo tempore, quo S. Epiphanius
 Jerosolymæ existens, Joannem accusave-
 rat, quod errores Origenis sectaretur.
 Rem S. Hieronymus ita narrat, verbis ad
 Joannem directis:

c. 4.

*Exteris, & rerum ignavis imposui-
 sti; nos vero qui presentes fuimus, omnia
 novimus. Quando Papa Epiphanius in
 tua Ecclesia adversus Origenem loqueba-
 tur, & sub ejus nomine te impugnabat, tu,
 tuique satis gestu, & vultu fastidioso o-
 stendebatis, quod Virum sanctum velut Se-
 nem delirum videatis. An non ad eum,
 ad sepulchrum Domini concionantem, Ar-
 chidiaconum tuum misisti, qui juberet, ut
 talia loqui cessaret? Quis unquam Epi-
 copus Presbyterum suum tali fastu repre-
 hendit? coram omni populo? dum ex loco
 Resurrectionis ad locum Crucis procedeba-
 tis, & populi turbæ, omnis ætatis, & se-
 xus, concurrebant ad Senem, parvulos ad-
 movere, pedes ejus osculari, & fimbriam
 Pallii avellere gestientes, ita ut progredi
 non posses, vixque firmo gradu consistere,
 ardens invidia in S. Senem exclamasti, &
 in faciem objecisti, quod ex composito in-
 via subsisteret! in memoriam revoca, ob-
 secto!*

secro! illam diem, qua populum sola spes
 Epiphanium perorantem audiendi usque
 ad horam post meridiem primam detinuit;
 tu vero adversus Antropomorphitas loque-
 baris, furiose indignans, quod rustica sim-
 plicitate crederent, Deum membra habere,
 sicut ei in Scriptura tribuuntur, atque o-
 culis, manibus, toto corpore ad S. Senem
 vertebaris, ut absurdae hæresis suspectum
 redderes! te loqui desinente, surrexit, in-
 dicans, cupere se aliquid dicere; tum,
 postquam voce, manuque Congregationem
 salutasset, ait: Omnia, quæ Confrater
 meus adversus Antropomorphitas dixit,
 bona sunt, & fidei consentanea; ego quo-
 que eos condemno; sicut autem hanc hære-
 sin rejicimus, ita etiam æquum est, ut per-
 versam Origenis Doctrinam rejiciamus!

Tunc vero nullus cachinnorum, nul-
 lus clamoris modus fuit! haud credo, rem
 istam memoria tibi excidisse. Deinde
 S. Hieronymus narrat, Joannem Jeroso-
 lymitanum alia die longam orationem
 ad populum præsentem S. Epiphanio fuisse
 elocutum, in qua omnia Ecclesiæ dogma-
 ta, de Trinitate, de Incarnatione, de Cru-
 ce, de Inferis, de Angelorum natura, de
 statu animarum, de Resurrectione expo-
 suit; is quidem, fortuito id a se factum,
 dicebat, at S. Hieronymus affirmabat, id
 fecisse, ut se ab Origenis erroribus pur-
 garet. Ut ut hoc se habeat, jurgii ortum

Sæculum IV.
 A. C. 393.

S. Hieronymi
 Epistola.

Seculum IV. hoc modo enarrat, ut ostendat, dissensionem animorum Pauliniani ordinatione esse antiquiorem.

Ep. 61. c. 1. 2.

in ymo

Quod ad Joannis Jerosolymitani Apologiam attinet, S. Hieronymus conqueritur, quod errorum Origenianorum a tot Palæstinæ Monachis, & maximæ auctoritatis Episcopo, qualis erat S. Epiphanius, accusatus, se ab hac labe non simpliciter purget: *probare non possum, inquit: ut quisquam, vel suspicionem heresis patienter ferat!* particulatim deinde ad ea, quæ Joanni objiciebantur, descendens, dicit, *ex octo capitibus, quibus accusabatur, eum tantum tria commemorasse, nec ad ea præcise respondisse, cætera autem silentio præterisse.* De his, & Origenis erroribus S. Hieronymus tractat, & fusius refutat. Ubi de Symbolo loquitur, dicit, id ab Apostolis acceptum, idque

c. 3.

c. 9. in fin.

c. 15.

sine scriptura hominum memoriæ tradidit. Joannes Theophilo in omnes Ecclesias, præsertim in Ecclesiam Jerosolymitanam aliquam auctoritatem tribuebat; ad quod S. Hieronymus in hunc modum respondet: *tu vero, qui, Canones Synodi Nicænæ sequi, videri vis, responde mihi! quid Palæstinæ, & Episcopo Alexandrino commune sit? nam nisi enormiter fallor, can. Nic. 6. none 6. & 7. decretum, ut Casarea in Palæstina, & Antiochia in toto Oriente Mætopolis sit. Ergo ad Episcopum Casariensem,*

Sup. l. XI. §. 20.

riensem, *Judicem tuum, converti debueras, sciens, nos in ejus Communione, postquam tuam rejecimus, vivere. Si vero Judex in Provincia remota magis quam in propinqua placebat, non Alexandriam, sed Antiochiam scribendum tibi erat.* Inferius redarguit Presbyterum Isidorum, ex quatuor majoribus fratribus unum, a Theophilo Jerosolymam missum, & quotatore Joannes ad deferendam suam Apologiam usus fuerat; hunc ipsum S. Hieronymus Origenismi suspectum affirmat, & subjungit: *cum huc venisset, tanquam a Theophilo Delegatus, noluit epistolas, quas, ad nos datas, habebat, tradere, quia, instante Episcopo Jerosolymitano, promiserat, se eas non redditurum; is ipse itaque, qui se ad conciliandam pacem missum dicebat, unius se partis studiosum adversus alteram probavit.* Duobus antequam Isidorus veniret mensibus, Comes Arche- laus inter Episcopum Joannem, & Monachos Mediatorem se obtulerat, & Monachi petierant, ut vera fides reconciliatio- nis fundamentum esset. Locus, diesque festa circiter Paschalia indicta, Joannes, se venturum promiserat, jamque magna Monachorum turba convenerat; contra omnium expectationem Episcopus misit, qui diceret, charitate eum teneri, ut nobilem faminam aegrotantem adjuva- ret, nec illa die venire posse; quamvis

Sæculum IV.
A. C. 393.

Stæculum IV. Monachi adverterent, se ludi, expecta-
 A. C. 393. runt tamen & alteram diem, Archelaus

c. 16.

Joanni scripsit, monuitque, se & altera
 die, & tertia expectaturum, si venire
 vellet; at Episcopus non venit. Jo-
 nes S. Hieronymum, aliosque Monachos
 accusabat, quod Ecclesiam scinderent; ad
 hoc S. Hieronymus respondet: *annos illi
 simus, qui Ecclesiam scindunt, ex facto ju-
 dica! ante aliquot menses, ante Penteco-
 sten, dum obscurato Sole, omnes contremis-
 cebant, credebantque, jam jam Judicem
 adfuturum, Presbyteris vestris quadragin-*

S. Hierony- *ta Personas diversæ ætatis, sexusque, bap-*
 mus contra *tizandas præsentavimus; attamen quin-*
 Joannem. *que Presbyteri in Monasterio erant, qui-
 bus jus baptizandi competebat, sed nihil
 facere voluerunt, quod vobis offendiculo
 esse posset, vel alicujus excusationis um-
 bram præbere, quam obtendentes, fidem ve-
 stram explicare recusaretis; Tu profecto
 ille es, qui Ecclesiam Christi dividis, tu in-
 quam! qui Presbyteris tuis Bethlebemi pro-
 hibuisti, ne tempore Paschali competitori-
 bus nostris Baptismum conferrent, quod
 baptizandos ad Dionysium Episcopum Dio-
 spolitanum Confessorem misimus.*

S. Hieronymus ad Theophilum quo-
 que Alexandrinum scripsit, ut epistola
 responderet, qua eos ad pacem hortatus
 fuerat. Fratris sui Pauliniani ordinatio-
 nem asserit legitimam, quod in Monasterio
 S. Epi-

Ep. 62.

c. 3.

S. Epiphanii, & Territorio Eleutheropolitano, non vero Æliæ, seu Jerosolymæ fuerit collata; nec ei defectum ætatis objici posse, cum esset annorum triginta. Tum subjungit: *Alterutrum faciant, necesse est! si boni sumus, sinant nos in pace vivere! si mali, cur Communionem nostram expetunt? nuper postulavit, & obtinuit etiam, ut in exilium mitti juberemur; utinam concessisset Deus, ut id etiam effectui dare potuisset! fundendo sanguinem, & contumelias patiendo, Ecclesia fundata est.* Hæc S. Hieronymus in causa contentionis cum Joanne Jerosolymitano scripsit. Accusabatur, quod epistolam S. Epiphanii ad Joannem non fideliter transtulisset; ut hanc notam a se amoliretur, epistolam scripsit ad Pammachium, in qua docet, optimum interpretandi genus esse, non scrupulose verba reddere, sed accurate sensum exprimere. At hæc epistola duobus annis serius scripta est.

Sæculum IV.
A. C. 393.

nempe Joannes.

Ep. 101. de
opt. gen. in-
terpr.

§. XLVI.

Palladii Profectio.

Ruffinus, & Palladius, qui S. Hieronymo Origenistarum Duces sunt, tunc in Palæstina morabantur. Ruffinus illuc cum Melania venerat jam anno 373. ut dictum est, & ibi annis viginti quinque permansit. Olim S. Hieronymi amicorum intimum Origenis defensio separavit,

Hier. ep. 60.
c. 4. 5.

Sup. XVII.
§. 6.